

ДЕТСКА ГРАДИНА "РАДОСТ"
ГРАД ЯМБОЛ, ОБЩИНА ЯМБОЛ, ОБЛАСТ ЯМБОЛ
УЛИЦА "ЛОМ" № 5 Тел.: 046/ 66-34-74
e-mail: edg.radost.3@abv.bg <http://dgradost.net>

Утвърдил:
Директор,
Марияна Тодорова

ПРОГРАМНА СИСТЕМА НА ДГ „РАДОСТ“, ГРАД ЯМБОЛ

Концепция за образователната политика на детската градина:

Детска градина „Радост“ е образователна институция, която реализира държавната политика в областта на предучилищното образование, като създава условия за придобиване на компетентности у децата, свързани с познавателното, социалното, езиковото, духовното и физическото им развитие.

Организацията и планирането на дейностите в детската градина, правилният избор на подходи, методи, средства и форми на педагогическо взаимодействие са насочени към създаване на стимулираща образователна среда за децата, която да положи основите за учене през целия живот.

Програмната система, като част от Стратегията за развитие на ДГ „Радост“, очертава основните насоки и приоритети в работата на детската градина за период от 4 години.

I. ПОДХОДИ И ФОРМИ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

За постигането на поставената глобална цел в Стратегията за развитието на детската градина а именно: интелектуално, емоционално, социално, духовно-нравствено и физическо развитие и подкрепа на всяко дете в съответствие с възрастта, потребностите, способностите и интересите му, педагогическите специалисти ще прилагат в своята работа следните подходи, които са ключови за постигането на целта:

- **Личностно-хуманен** - детето да се приема като значима личност - с уважение и достойнство; приемане на детето такова, каквото е; човечно отношение към него - оказване на обич и подкрепа; съобразяване с потребностите и интересите на детето като субект; подпомагане на детето в изграждане на позитивен Аз-образ;
- **Индивидуален** - съобразяване с уникалността на всяко дете, с неговия собствен темп на развитие и сензитивност; опознаване на силните му страни, върху които да се изгради педагогическото взаимодействие;

- **Ситуационен** - да се създават специално организирани ситуации и да се използват непреднамерено възникващите, за да се постави всяко дете в благоприятна позиция, осигуряваща неговото емоционално и интелектуално благополучие;
- **Дейностен** - на детето да се осигурява активна позиция чрез участие в разнообразни дейности с подходящо физическо, емоционално и интелектуално натоварване; стимулиране на контакти и общуване в различни формални и неформални обединения;
- **Холистичен** - детската личност е цялостна динамична система, затова е необходимо да се работи за развитие на всичките ѝ страни, специализирано относно проблема (ако има такъв), но не фрагментарно относно нейната цялостност; педагогът да обхваща и вижда цялата картина.
- **Комплексен** - всички главни и подпомагащи социално-педагогически фактори да действат като взаимно допълващи се за осигуряване на пълноценен живот на децата; цялостното поведение на детето да протича в социален контекст в среда на положително настроени връстници и възрастни.
- **Синергетичен** - подход с обединяваща сила и енергия, изискващ създаване на условия за растеж, развиване на личния потенциал, зачитане на човешкото достойнство, осигуряване качество на живот за всяко дете.

II. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ФОРМИТЕ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Педагогическото взаимодействие е процес, който е насочен към постигане на определен резултат и е свързан с цялостното развитие на детето. При провеждане на педагогическото взаимодействие учителите използват игровата дейност за постигане на различни компетентности, определени в Държавния образователен стандарт за предучилищно образование. Предучилищното образование се осъществява по образователните направления по ред определен с Държавния образователен стандарт за предучилищно образование чрез основни и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие. Основните форми на педагогическо взаимодействие са педагогическите ситуации, които съответстват на възрастовата група и са съобразени с образователните направления и организация – целодневна.

➤ Основни форми на педагогическо взаимодействие :

- Педагогическа ситуация

БРОЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИ СИТУАЦИИ СЕДМИЧНО ПО ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ И ОБРАЗОВАТЕЛНИ НАПРАВЛЕНИЯ

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	I ГРУПА	II ГРУПА	III ГРУПА	IV ГРУПА
Български език и	1	2	2	3

литература				
Математика	1	1	2	3
Околен свят	1	2	2	2
Изобразително изкуство	2	2	2	2
Музика	2	2	2	2
Конструиране и технологии	1	1	2	2
Физическа култура	3	3	3	3
Общ брой педагогически ситуации	11	13	15	17

➤ **Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие:**

- Игри - Театрални, Конструктивни, Сюжетно-ролеви, Подвижни, Музикални и др.;
- Утринна гимнастика;
- Творчески занимания по интереси;
- Празници, концерти, посещения на театрални постановки, изложби, музеи и др.;
- Разходки и екскурзии сред природата.

III. МЕХАНИЗЪМ ЗА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ УЧАСТНИЦИТЕ В ПРЕДУЧИЛИЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование, участниците в образователния процес са децата, учениците, учителите, директорите и другите педагогически специалисти, както и родителите.

В този раздел от програмната система се описват мерките за създаване на условия и предпоставки за отговорно участие на семейството в живота на ДГ „Радост” за сътрудничество между участниците в предучилищното образование.

Най-значимо е възпитанието в първите 7 години от живота на човека. Всичко научено и преживяно в този период остава трайно в съзнанието и поведението на зрелия човек. Това е времето и на семейното възпитание, част от което протича и в детската градина. Тази е причината за особеното внимание към проблема за семейството и неговото решаващо влияние във формирането на децата. Сътрудничеството с родителите в детската градина се постига на две нива:

- на ниво групата – във форма на родителски актив на групата;
- на ниво детската градина – във форма на Обществен съвет.

Основни приоритети при взаимодействие, между родители, учители, деца, ръководство:

1. Съвместна ангажираност при отглеждане и възпитаване на децата и създаването на условия за взаимна информираност, положителна атмосфера на доверие, взаимно уважение, заинтересованост, подкрепа и интерес.
2. Ангажиране на родителите, като активни участници в съвместната дейност:

- участие в реализиране на годишния план за дейността на детската градина, чрез правата и задълженията им, като участници в образователния процес;

- участие в разнообразни форми – родителски срещи, информационни табла, ежедневни консултации, разговори, дипляни, листовки, анкети, тренинги, обмен на идеи и практически опит, открит ден за родителите по време на организирани моменти от режима на децата, участие в изложби и базари, открити моменти от живота на детето в детската градина (учебни ситуации, празници и развлечения), квалификационни дейности, спортни игри, летен отдих, други;

- участие на родители в дейности за подобряване на материалната база, благотворителни инициативи, подпомагане на дейността на детската градина;

- участие с представители в общественя съвет и др.

3. Чрез сайта на градината популяризираме пред родителите и обществеността дейността на ДГ „Радост”.

Семейството има най-голямо влияние, върху развитието и възпитанието на децата и родителите са техните първи възпитатели:

1. Реализацията на актуалната задача за оптимизиране на взаимодействието детска градина – семейство предполага проучване на представите на родители и учители за себе си и едни за други и на отношението им към формите, методите и средствата на сътрудничество. Реалните сфери на сътрудничество в ДГ „Радост” реализираме със ситуативните поводи, относно поведението на детето в рамките на деня (режим, занимания, успехи, проблеми, конфликти с връстниците) и организационните форми (какво да се научи и донесе от дома). По този начин формата „поддържане на постоянна и системна връзка” с родителите става системно-съдържателна. Всички действия и отношения в детската градина са в полза на детето и не противоречат на ценностната му система, изградена в семейството. Тук е необходима действена връзка, между семейството и детската градина. Това предполага съвместни координирани действия на двете институции.

Качеството на българското предучилищно образование зависи в определяща степен от съответствието му с европейския образователен модел, визиращ философията и стратегическите послания на процеса „Учене през целия живот”. Реализирането на тази концепция има своите основания и приоритети в периода на предучилищното детство, защото той е първоосновен за полагане началото на личностната идентичност и развитие. Има много начини за общуване със семейството и за осигуряване на неговото по-активно участие във възпитанието на детето. В координационния

механизъм за взаимодействие между участниците в предучилищното образование в ДГ „Радост” предлагаме разнообразни форми, средства, подходи, стратегии на педагогическо взаимодействие с родителите на децата, които са многообразни, ежедневни и периодични и които отговарят на потребностите на различните семейства, както и начините за общуване със семейството и за осигуряване на неговото по-активно участие във възпитанието и образованието на детето:

- План за работа с родителите, където са конкретизирани дейности за работа с родителите и партньорите за съответната учебна година.
- Времето, когато родителите водят или вземат детето от градината.
- Съобщения и бележници – размяната на съобщения е резултатно средство за осигуряване на непрекъснато общуване.
- Таблата за съобщения са друг начин за размяна на информация.
- Брошури, рекламни материали, тематични листовки, тренинги, беседи и лекции също са добър начин и средство за връзка със семейството.
- Консултации – те са с продължителност 30–40 мин., в удобно за родителите и учителите време.
- Родителските срещи са утвърдена форма за общуването.
- Открити моменти от живота на детето в детската градина – учебни ситуации, празници и развлечения, „отворени врати” за родителите във всеки удобен за тях момент от режима.
- Отчет – трябва да е написан в позитивен тон, като се акцентира на силните страни, а проблемите да се посочват пряко и обективно.
- Детското портфолио - “запис” на отделните стъпки, включващи събрани и подредени материали, предмети, инструменти, насочени към постигане на конкретна определена цел проследяване на развитието и образованието на детето в детската градина.
- Електронното портфолио на детската градина и групата;
- Електронното портфолио на учителите от групата.

2. За да остане детската градина естествена среда, обуславяща развитието на духовните потребности и интереси на детето, е необходимо утвърждаване тенденция за тясно сътрудничество и взаимодействие, между семейството и детската градина, защото пред тези две възпитателни институции стои една обща цел – формирането на личността на детето. Отношенията между родители, учители, директор се изгражда на основата на разбирателство, единомислие и непрекъснато общуване и взаимодействие в името на детето. Целенасочената, съвместна, дейност между детската градина и семейството осигурява единен подход в разкриването на обкръжаващия детето свят и постоянна

взаимна информация за цялостното развитие на детето, за неговите интереси, потребности и поведение.

Особено важно е да се знаем, как се възприема възпитателно-образователната работа в детската градина от родителите? Какви са техните препоръки, в какви насоки биха искали да им помогне детското заведение, от какво са доволни и недоволни при възпитанието на децата? Развитието на детето от предучилищна възраст се осъществява под влиянието на различни и постоянно променящи се биологични и социални, вътрешни и външни фактори, сред които основна роля играят семейството, детската градина и индивидуалният стил на дейност и поведение. Всичко това налага необходимостта от търсене на нови начини за постоянни и ефективни контакти с близките на детето (важно е да се отбележи, че понятието семейство трябва да се разглежда по-широко от традиционното майка – баща – дете). Традиционният подход е подпомагане на семейството във възпитанието на децата, чрез педагогическа просвета на родителите. Такава постановка на проблема автоматически регламентира отношенията, между учители и родители, като отношения между знаещи и можещи, от една страна, и некомпетентни и безпомощни, от друга страна. Очевидна е пасивната роля, която се отрежда на най-близките на детето, посещаващо детската градина, спрямо тази на неговите учители. За да се преодолее този стереотип, е необходимо да се привлече и признае помощта на родителите, като непосредствени участници в ежедневието на детската градина. Не става дума за т.нар. открити дни за посещения, празненства или родителски срещи. Тези подходи на работа, разбира се, имат своето значение, но ефектът им може многократно да се увеличи, ако от зрители близките на детето се превърнат в помощници на учителя, ако от получаващи информация те самите станат източник на идеи, знания, опит. Ето и най-важните подходи, които прилагаме при реализиране на механизма на сътрудничество и взаимодействие, между участниците в предучилищното образование:

За детето:

- облекчава се адаптацията при прехода от домашна обстановка към условията в детската градина;
- засилва се чувството за сигурност и за емоционален комфорт;
- стимулира се активността и индивидуалната изява;
- компенсира се дефицитът от общуване с работещи родители;
- засилва се мъжкото присъствие в детската градина (татковците);
- обогатява се социалният опит.

За родителите:

- разбират по-добре своите деца, сравнявайки ги с връстниците им;
- овладяват конкретни способности за общуване с децата в разнообразни дейности;
- приемат от нова позиция работата на учителя, нараства доверието към него;
- опознават съдържанието на образователния процес и на ежедневието в детската градина;
- повишават своята педагогическа компетентност и я пренасят въкъщи;
- разчупват закостенели стереотипи за семейното възпитание;
- обменят информация не само с учителя, но и помежду си;
- добиват по-голямо самочувствие, като особено важни възпитатели на своите деца;
- укрепват родителската общност като важна институция.

За учителя:

- използва идеите, знанията и професионалния опит на родителите за обогатяване на живота в групата;
- стимулиран е в търсенето и прилагането на различни стратегии (формални и неформални) за общуване с родители и с техните деца;
- разбира по-добре децата, опознавайки близките им;
- осъществява взаимен обмен на информация с родителите за индивидуалните особености на всяко дете;
- използва непосредствената помощ на родителите в образователния процес;
- разчита на съдействието на родителите при възникнали инциденти, проблеми.

Непрекъснатото сътрудничество и взаимният обмен на информация с родителите са възможни, чрез ефективните умения на учителите да си

поставят цели:

- ефективно да говорят;
- ефективно да слушат;
- да бъдат позитивни.

Това означава учителите да прилагат високо ниво на комуникативни умения, гъвкаво използване на разнообразни способности за общуване, отчитане на чувствата,

преживяванията и очакванията, изразени (или замаскирани) в поведението на родителите. За постигането на тези цели е важно още в началните етапи на сътрудничеството и взаимодействието, между родителите и учителите:

- да се проучат различни модели на семейни отношения и тяхното влияние, върху поведението на децата (чрез наблюдения на игри, анализ на детски рисунки и разкази, беседи и анкети с деца, родители, учители...);
- да се изпробва и оцени ефективността на различни модели за общуване с деца и родители, с оглед на доминиращия емоционален тон (доброжелателност и уважение, разбиране и съпричастност, лична ангажираност в обръщенията, изискванията, оценките...);
- да се обмислят и приложат конкретни подходи за неформални контакти с определена цел (събиране на първоначална информация за ново дете, обсъждане на възникнал инцидент, стимулиране интереса на родителите към различни детски дейности и т.н.). Всичко това е много важно, както за родителите, така и учителите, но най-вече за децата. Семейството, като уникална възпитателна среда и детската градина, като специфичен възпитателен феномен, не трябва да се противопоставят, нито да се схващат, като взаимнозаменяеми. Те трябва да бъдат равнопоставени и разглеждани като взаимодопълващи се, защото дават на детето това, което е необходимо за правилното му личностно развитие.

Взаимодействието между детската градина и семейството трябва все повече да се усъвършенства, за да убедим родителите, че при нас децата се развиват и живеят щастливо.

IV. ТЕМАТИЧНИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЯ ПО ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ

Тематичното разпределение осигурява ритмично и балансирано разпределение на съдържането по образователни направления и включва темите за постигане на отделни компетентности като очаквани резултати от обучението, както и методите и формите на проследяване на постиженията на децата.

Тематичното разпределение се разработва като се отчитат интересите на децата и спецификата на образователната среда. Разработени са по възрастови групи.

Програмната система на ДГ „Радост“ за учебната 2019 – 2020 година е приета на заседание на ПС с Протокол № 1 от 16.09.2019г.